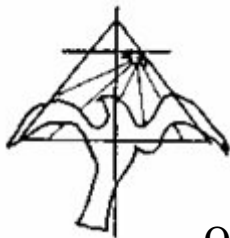

12
prosinec
2007

Košířský farní list

Prosinec

TAJEMSTVÍ ADVENTU

O čekání a příchodu; a přece čekání, o „již“ a „ještě ne“,
nebo o trpělivosti s Bohem a lidmi.

A. Jméno

„Adventus“ – příchod, bere na sebe plnost významu řeckého „epiphaneia“ – zjevení. Je profánního původu. (příchod božstva do chrámu, první oficiální návštěva panovníka po intronizaci) Jako křesťané užíváme slovo jak pro příchod Krista v těle, tak pro jeho příchod na konci časů – parusia. Čas přípravy na vánoce vykrytalizovaný v 5. století se v latinských pramenech nazývá „ante natale Domini“ nebo „adventus Domini“. Druhý termín užívaný zejména v galských sakramentářích se prosadil na západě.

B. Původ a rozšíření

První stopy přípravy na Epifanii/vánoce nacházíme v galském a španělském okruhu. Nejstarším spisem předvánočního „postu“ je text připisovaný Hilariovi z Poitiers (+367) z „Liber officiorum“. Koncil ze Saragossy 380 nařizuje věřícím pilně navštěvovat kostel mezi 17. prosincem a Epifanií.

J.A. Jungmann dokázal, že existovala „Quadragesima S. Martini“ trvající od 11. listopadu do 6. ledna. Tedy půst 8 týdnů (56 dní), přičemž se podle galského a orientálního zvyku nepočítaly soboty a neděle (16 volných dní) = 40.

Vytvoření liturgie adventu nacházíme teprve v pramenech z 6.-8. st.

Východní církve nemají žádnou specifickou adventní liturgii.

C. Římská liturgie

Galský a španělský advent byl ASKETICKOU PŘÍPRAVOU na vánoce bez liturgické specifikace. Později se v Galii, Španělsku a Miláně vyvinulo 6 adventních formulářů (6 neděl), Řím zná různé trvání adventu a různou strukturu. Teprve v lidových misálech 12./13. stol. se prosadil 4 týdenní advent, který přebral misál z r.1570.

Podle Chavasse zná Řím dvojí tradici:

- 6 neděl v titulárních kostelech
- čtyři týdny v papežské liturgii od Řehoře I., totiž 3 neděle a jedna quatembrová noc později nazvaná „Dominica vacat“.

V Římě dominuje na rozdíl od galského adventu vánoční motiv, v Galii parusie, zřejmě pod vlivem irských misionářů (pokání).

Votivní mše „Sancta Maria in Sabbato“ se slavila severně od Alp v kterákoli den a dostala jméno „RORÁTY, nebo „ANDĚLSKÁ MŠE (Lk 1 zvěstování)

ADVENTNÍ ZVYKY se dají rozdělit do dvou skupin:

1. Vánoční charakter: adventní zpívání, hledání noclehu, ženské dni – nošení sochy Marie do domů, 15. stol. „Noci klepání“ 3 čtvrtky před svátkem se táhlo přes domy, házel se hrách na okna a říkala se slova o budoucnosti. Blahopřání k vánocům
2. Zimní slunovrat spojen se svatými: Mikuláš, Lucia, vyhánění duchů hlukem a maskami, symbol světla, světelné řetězce.

Současné adventní zvyklosti/aktivity:

- Adventní kalendář – čas se naplnil, Boží království se přiblížilo.
- Adventní věnec – 1860 Johann Heinrich Wichern – „Vnitřní mise“, sílí víra
- Adveniat, dobročinné akce
- Dárky – ne něco darovat, dát sebe.
- Roráty
- Adventní muzicírování, koncerty,..
- Adventní hry...

D. Liturgie po koncilu

Reforma rubrik 1955 a Codex Rubricarum 1960 povýšili adventní neděle, že je může přebít jenom slavnost Immaculaty 8. prosince. Dni od 17. – 24. prosince jsou férie 2. třídy, a nemohou být vytlačeny svátky svatých 3. třídy.

Trvání: od 1. nešpor 1. Adventní neděle do 1. nešpor Vánočních. 24 prosinec patří ještě adventu.

Struktura a obsah:

Dvojitý charakter: příprava na vánoce a očekávání druhého příchodu Krista na konci času. Chce být časem radostného očekávání. SSC 39. Privilegované dny jsou od 17.-24. prosince jako bezprostřední příprava na vánoce.

Liturgické texty Písma svatého: původní texty byly rozšířeny se stejným tématem:

1. advent - druhý příchod Krista
2. advent - hlásání obrácení, pokání Janem Křtitelem
3. advent - Jan a Ježíš
4. advent - události před narozením Ježíše Krista

Téma: Příchod Boha mezi svůj lid
Druhý příchod Krista a příchod do srdce

- Kdy to bude? 4 neděle = 4 tisíciletí od stvoření do příchodu Krista. Pěkný obraz, ale jak je to s jeho příchodem? „Jako bylo za dnů Noemových, tak bude za dnů Syna člověka“ Mt 24 „Přišla hodina, kdy je potřeba probudit se ze snu. Noc pokročila den se přiblížil.“ Řím 13
- Kde to bude? „K vrchu Sión budou přicházet všechny národy“ Pán vystrojí hostinu – symbol společenství. Iz 2 Připravte cestu přes poušť srdcí
- Jsi to ty který má přijít? Duch Páně je nade mnou .. z LK 4, Jděte a oznamte slepí vidí, chromí chodí ..Mt 11
- Co je to za říši? Nová smlouva Boha s jeho lidem zobrazená v obraze manželství Iz 54

E. Slova Adventu

ČEKAT – základní postoj našeho bytí, někdo nečeká nic, někdo jenom smrt. Čekáme, nejsme u cíle, vyhlídka, očekávání.

PODAT RUCI – položit do klína, mít je levé, svázané, symbol přátelství, smíření, pokoje. Kde nám ruku nikdo nepodá, podává ji Bůh (E modlitba o smíření).

BÝT PŘIPRAVEN – dárky, stromeček, liturgie. Kdo připravuje, chce být připraven, zná cíl, čas, hodinu chce slavit. Cvičit se připravenosti pro Kristův příchod do mého života.

ZŮSTAT – MÍT MÍSTO, DOMOV – Postoj chvíle, jsi krásná.. nespokojené je naše srdce....naše vlast je v nebesích...

DOUFAT – Dum spirat, sperat, odvaha vyslovit naději, naděje nás neklame, byla nám do srdce vlita Boží láska.

VĚŘIT – víra žije z prvních vánočních, ale nejenom ze vzpomínek.

Podle přednášky P. Daniela Janáčka O.Praem. upravil P.L.

Liturgický kalendář

2. neděle	1. NEDĚLE ADVENTNÍ
3. pondělí	Památka sv. Františka Xaverského, kněze
4. úterý	Sv. Jana Damašského, kněze a učitele církve
6. čtvrtek	Sv. Mikuláše, biskupa
7. pátek	Památka sv. Ambrože, biskupa a učitele církve
8. sobota	Slavnost PANNY MARIE, POČATÉ BEZ POSKVRNY PRVOTNÍHO HŘÍCHU
9. neděle	2. NEDĚLE ADVENTNÍ
11. úterý	Sv. Damana I., papeže
12. středa	Panny Marie Guadalupské
13. čtvrtek	Památka sv. Lucie, panny a mučednice
14. pátek	Památka sv. Jana od Kříže, kněze a učitele církve
16. neděle	3. NEDĚLE ADVENTNÍ
17. – 22.	Pondělí až sobota před Štědrým dnem
23. neděle	4. NEDĚLE ADVENTNÍ
24. pondělí	ŠTĚDRÝ DEN
25. úterý	Slavnost NAROZENÍ PÁNĚ – zasvěcený svátek
26. středa	Svátek sv. Štěpána, prvomučedníka
27. čtvrtek	Svátek sv. Jana, apoštola a evangelisty
28. pátek	Svátek sv. Mlad'átek, mučedníků
29. sobota	Pátý den v oktávu Narození Páně
30. neděle	Svátek Svaté Rodiny Ježíše, Marie a Josefa
31. pondělí	Sedmý den v oktávu Narození Páně
	Poděkování a prosba o Boží pomoc do nového roku
1.1.2008 úterý	Slavnost PANNY MARIE, MATKY BOŽÍ

Oznámení

- ✓ **Tradiční Mikulášská besídka se bude konat v neděli 2. prosince ve 16.00 hod. ve farním sále kostela sv. Jana Nepomuckého.** Srdečně jsou zváni nejen rodiče s dětmi, ale všichni mladí (nejen věkem) farníci a jejich přátelé, kteří chtějí strávit příjemné odpoledne v přítomnosti nadzemských bytostí a jejich komunikaci s bytostmi lidskými a případně být jimi i obdarováni.
- ✓ **Promítání filmu bude v sobotu 8. prosince po večerních bohoslužbách ve farním sále u sv. Jana Nep.**
- ✓ **Farní duchovní obnova se uskuteční v sobotu 15. prosince od 15.00 hod. s obvyklým programem dvou rekolekčních promluv, eucharistickým výstavem, svátostí smíření, slavením eucharistie.** Duchovním průvodcem obnovy bude P. Adrián, strahovský převor.
- ✓ **Tradiční předvánoční večírek bývalých mládežníků a nyní ostřílených borců připadá na sobotu 22. prosince po večerních bohoslužbách ve farním sále u sv. Jana Nep.**

Zápis ze schůze výboru Společnosti přátel košířských kostelů, konané dne 9. listopadu 2007 v kostele Nejsvětější Trojice v Košířích

Přítomní: P. Lohelius, Vít Bobysud, Stanislav Hojek, MUDr. Horáková, Jan Nekula a Stanislav Dobeš

Program:
1. Kontrola záznamu z minulé schůze
2. Technické záležitosti – údržba
3. Farní činnost

Ad 1. Zápis přečten a v celém rozsahu projednán. V plnění převzatých úloh nebyly shledány nedostatky. Ing. Bobysud informoval o průběhu dosavadních prací s opravami a údržbou zejména střechy u sv. Jana a svodem dešťové vody.

Ad 2. Výbor jednal o záležitosti resp problémech s tiskem našeho Farního listu. Předseda informoval o možnosti tisknutí u firmy „Kopírování Havránek“, která tiskne mj. i farní „Zpravodaj“ pro Smíchovskou farnost u sv. Václava, totéž u sv. Ignáce a asi také „Farní Sněženku“ pro Františkány na Jungmanově náměstí. Záležitost se souhlasem P. Lohela projedná předseda s Dr. Brůčkovou, která s Jendou Brůčkem editaci Farního listu obětavě zabezpečuje.

K vnějšímu osvětlení kostela sv. Jana je třeba vyměnit stávající žárovky v reflektorech za úspornější zářivky (výbojky). Správce farnosti spolu s Ing. Bobysudem osloví v termínu příslušné místo na Obvodním úřadu pro Prahu 5, kde se pokusíme získat grant ve výši cca 100 tis Kč pro tento účel.

Rovněž bude vyžádáno vystavení předběžného rozpočtu pro dodání nových la-vic do zimní svatováclavské kaple, jak bylo projednáno již na minulé schůzi výboru.

Ad 3. Ve shromáždění byly projednány též návrhy na farní poutní zájezdy a výpravy. Je navrhována návštěva západočeského města a hradu Lokte, a zámku v Bečově nad Teplou, kde je mj. uchováván vzácný relikviář sv. Maura. Ten je evropským, ne-li světovým unikátem mezi církevními památkami. Rovněž byl zmíněn návrh na návštěvu a prohlídku prostor Arcibiskupského paláce na pražském Hradě.

Příští schůzka výboru bude v pátek 14. prosince, jak je obvyklé. V průběhu jednání zaznamenal

Stanislav Dobeš

VÁNOČNÍ BOHOSLUŽBY V KOŠÍŘÍCH

Slavnost NAROZENÍ PÁNĚ

Vigilie - zvláště pro děti

kostel sv. Jana Nep. 24.12. 16,00 hod

Půlnoční

kostel sv. Jana Nep. 24.12. 24,00 hod.

Za svítání - Boží hod vánoční

kostel sv. Jana Nep. 25.12. 9,00 hod.

Ve dne - Boží hod vánoční

kostel Nejsv. Trojice 25.12. 11,00 hod.

Svátek sv. Štěpána, prvomučedníka

kostel sv. Jana Nep. 26.12. 9,00 hod.

kostel Nejsv. Trojice 11,00 hod.

Svátek sv. Jana, apoštola a evangelisty

kostel Nejsv. Trojice 27.12. 17,30 hod.

Svátek Svaté Rodiny Ježíše, Marie a Josefa

kostel sv. Jana Nep. 31.12. 9,00 hod.

kostel Nejsv. Trojice 11.00 hod.

Sv. Silvestr - závěr kalendářního roku

kostel sv. Jana Nep. 31.12. 16,00 hod.

kostel Nejsv. Trojice 17,30 hod.

Slavnost PANNY MARIE, MATKY BOŽÍ

kostel sv. Jana Nep. 1.1.08 9,00 hod.

kostel Nejsv. Trojice 11,00 hod.

OKÉNKO VÍRY

„Ježíš vstoupil na nebesa, sedí po pravici Boha Otce všemohoucího“

132. Co představuje nanebevstoupení?

Během čtyřiceti dní se zmrtevýchvstalý Kristus ukazoval apoštolům pod vnějšími rysy obyčejného lidství, které zakrývalo jeho slávu. Poté vystupuje na nebesa a usedá po pravici Otce. On je Pán, který již vládne se svým lidstvím ve věčné slávě Božího Syna a neustále se za nás přimlouvá u Otce. Posílá nám svého Ducha a dává nám naději, že jednoho dne se dostaneme k němu, na místo, které nám připravil.

„Odtud přijde soudit živé i mrtvé“

133. Jak teď vládne Pán Ježíš?

Oslavený Kristus, Pán vesmíru a dějin, hlava své církve, zůstává tajemně na zemi, kde už je jeho království přítomno v církvi jako svém zárodku a počátku. Jednoho dne se Kristus vrátí ve slávě, čas jeho příchodu nám však není znám. Proto žijeme v bdělosti a prosíme: „Přijď, Pane“ (Zj 22,20).

134. Jak se uskuteční návrat Pána ve slávě?

Kristus přijde ve slávě po závěrečném kosmickém otřesu tohoto pomíjejícího světa a dovrší konečné vítězství Boha svým příchodem a posledním soudem. Boží království tak dosáhne plnosti.

135. Jak bude Kristus soudit živé i mrtvé?

Kristus bude soudit mocí, která mu náleží jako vykupiteli světa, jenž přišel pro spásu lidí. Tehdy budou odhalena tajemství srdcí i to, jak se každý choval vůči Bohu a bližnímu. Na základě svých skutků bude každý člověk buď obdařen plností života, nebo odsouzen navěky. Tak se uskuteční „Kristova plnost“ (Ef 4,13), v níž „bude Bůh všechno ve všem“ (1 Kor 15,28).

Svatý František Xaverský kněz, řeholník, misionář – památka 3. prosince

Narodil se r. 1506 na zámku Xavier (Javier) v Navarrsku (dnes provincie na severu Španělska). O Navarrské království v té době válčili Španělé s Francouzi. Při obraně hlavního města Pamplony byl raněn Ignác z Loyoly. Ve válkách rodina Xavierů zchudla. František odešel v 19 letech na studie do Paříže. Po třech letech dosáhl hodnosti magistra a v té době přišel do Paříže studovat Ignác z Loyoly. Ten ho postupně získal pro své myšlenky a sv. František byl jedním z prvních sedmi jezuitů, kteří se r. 1534 zasvětili na Montmartru Bohu. Sv. Ignáci pomáhal při sestavení řádových konstitucí.

V r. 1535 odešla družina do Benátek s úmyslem navštívit Svatou zem. Plavba ale byla pro turecké nebezpečí nemožná. Odešli proto do Říma a dali se k dispozici papeži Pavlu III. Papež je vlídně přijal, dal jim peníze na cestu a svolení, že mohou být vysvěceni na kněze od libovolného biskupa. V Benátkách byl sv. František spolu se sv. Ignácem vysvěcen na kněze r. 1537. Cesta do Svaté země ale stále nebyla možná.

Protugalský král Jan III požádal papeže Pavla III o několik misionářů do Indie. Volba mezi jiným padla na Františka. Odešel proto do Lisabonu, ale jako misionář odejel do Indie r. 1541 sám. Po cestě, která trvala 13 měsíců přistál v Goa, hlavním městě portugalských kolonií.

Sv. František chodil po městě se zvonečkem, shromažďoval lidi v kostele a tam jim kázal. Po 5 měsících odešel na jih kontinentu k lovcům perel a zůstal tam asi 2 roky. Pak odjel přes Malaccu v Malajsku na Moluky (souostroví na východě dnešní Indonésie). Píše odtud dopisy a mezi jiným i to, že utrpení, které působili domorodcům Portugalci i to, které si způsobovali navzájem "trvale ranilo jeho duši". Měl všude velké misijní úspěchy, v jednom měsíci někdy pokřtil až deset tisíc lidí. Vrátil se r. 1547 do Malaccy. Tam se setkal s Japoncem Anjirou, který u něj vzbudil zájem o svou zem.

Po návratu do Goa a po uspořádání tamějších záležitostí se vydal s několika dalšími druhy r. 1549 přes Malajsko do Japonska. Přistáli v Kagošimě a nejdříve se začal učit místnímu jazyku a zvykům. Psal např., že sezení na patách je velmi nesnadné pro cizince. Když se naučil trochu japonsky, vydal se spolu s druhy, z nichž tři byli japonskými křesťany do Kjóta a Jamaguči, kde byl jako představitel portugalského

krále dobře přijat a bylo mu dovoleno kázat a vyučovat. Po dvou letech ponechal své věřící pod dohledem portugalského kněze a vrátil se do indické misie.

V r. 1552 se rozhodl odjet do Číny, která ovšem v té době pod přísnými tresty zakázala příjezd cizinců do země. Portugalská loď ho vysadila na ostrově San Čoan poblíž Kantonu. Čekal na čínskou džunku, jejíž majitel mu slíbil, že ho tajně dopraví na čínské pobřeží, ale onemocněl a po čtrnácti dnech na svitu 3. prosince 1552 zemřel.

Jeho tělo bylo po několika měsících převezeno do Goa a tam pochováno v kostele Bom Jesus. Stříbrná prosklená rakev s jeho tělem je v kapli tohoto chrámu dodnes. Z podnětu jezuitského generálního představeného v r. 1615 byla část jeho paže přenesena do Říma a je dnes uložena na oltáři sv. Františka Xaverského v římském jezuitském kostele Il Gesù. Zachovala se řada jeho dopisů zasílaných z misijních cest do Evropy

Je s podivem, kolik toho jeden člověk stačil udělat. zhruba za 10 let. Jeho velká misionářská horlivost byla provázena řadou zázraků. Je třeba si uvědomit, že cestování bylo spojeno s utrpením a nebezpečím a že velké vzdálenosti se překonávaly pěšky.

Papež Pavel V. prohlásil Františka Xaverského za blahoslaveného r. 1619 a papež Řehoř XV. r. 1622, spolu s Ignácem z Loyoly, za svatého. Je patronem Indie, patronem šíření víry a všech misíí. Stal se tak patronem všech misionářů.

Podle Internetu jesuit.cz, gesuiti.it a *Cath. Encycl.*

M.P.

Rekonstrukce kostela sv. Jana Nepomuckého

Po několika odkladech způsobených tím, že firmy neměly čas ani zájem, mi pomohl Ondra Vaněček. Jeho kamarád má stavební firmu a tak jsme se dohodli. Místo v červnu začala rekonstrukce v srpnu. Při odklizení lavic jsme zjistili, že v podlaze kaple je vchod do větrací místnosti, která vypadá jako kobka. Vybourání provázely problémy: bylo potřeba se probourat z věže do farního sálu. To trvalo celý den. Pak bylo potřeba vybourat poslední trubku, která ústila právě do větrací místnosti. I tato trubka zabrala celý den.

Ve stejné době jsem kontaktoval malíře, abych zjistil kolik bude stát vymalování kaple včetně orlic,

chodby i sálu. Dále jsem pozval elektrikáře Emila. Původně jen na zapojení svodů a případně přemístění ovládání zvonů a likvidaci lišt ve kterých byly kabely. Po prohlídce rozvodů a dvou smrkových lišt, umístěných v baldachýnu v kapli, kde napájecí kabel zároveň držel obě třímetrové smrkové lišty s asi 60 100Watovými žárovkami, se zděsil. Řekl: a to jste nevyhořeli? A tak jsem pochopil, že rekonstrukce elektřiny bude rozsáhlejší než jsme čekali.

I následovaly brigády, cca 2x týdně, kterých se zúčastnili: Vítek Bobysud, Václav a Jarda Drábovi, Ondra Vaněček, Honza Fridrich. Páter měl zlomenou ruku a tak nemohl pomoci. Brigády probíhaly v úterý a ve čtvrtek od 18 hod do cca 23:30.

Nakonec byla vyměněna elektroinstalace v kapli, na chodbě a ve věži byla rozvodna s ovládáním zvonů a tepelných kabelů u svodů. Už jsme nestačili a na jaro čeká sakristie, věž a jedna či dvě venkovní zásuvky.

Největší problém byl skloubit malíře a dokončení elektroinstalace. Ale nakonec se vše stihlo, kromě elektroinstalace ve stropě kaple, kterou vyměníme až při výměně podlahy ve farním sále.

Pro zajímavost: cena stavební části byla 48 400,- Kč (zednické a instalatérské práce). Další částka byla za malíře a to 48.000,- Kč. Elektrikář stál cca 35.000,- Kč. Celkem tedy 131.400,- Kč. Veškerá úhrada byla ve farní režii, tedy ze sbírek a sponorských darů od štedrých farníků. Všem vřelý dík a zaplat' Pán Bůh.

Lavice v kapli jsou v dost neutěšeném stavu a tak jsme oslovili výrobce lavic. Do vánoc by měl poslat nabídku na lavice nové. A tak, která rodina, či jednotlivec, který by měl zájem koupit lavici do kostela, bude mít příležitost.

Příští rok plánujeme výměnu posledních dvou svodů v kostele. Uděláme je najednou, kvůli úspoře nákladů na lešení. A tak bude kostel cca měsíc uzavřený.

Na závěr bych chtěl poděkovat všem, kteří se zúčastnili úklidů. I to je velmi záslužná činnost.

Vítek Bobysud

Výlet za relikviářem sv. Maura

Letos se košířská mládež vydala v rámci podzimního výletu za 2. nejcennějším klenotem v České republice - relikviářem sv. Maura.

V sobotním ránu 27.10. odjíždělo šest účastníků od kostela sv. Jana Nepomuckého dvěma auty. Cíl cesty byl poměrně daleko, i přesto jsme se rozhodli malinko si zajet a natěšit se prohlídkou hradu Loket. Při příjezdu nás uvítalo město, jehož historie sahá do 13.stol za vlády krále Václava I. Svůj název získalo díky poloze na výrazném ostrohu, sevřeném ohybem řeky Ohře, který připomínal ohnutý loket (latinsky Cubitus).

Hrad Loket

Během výstupu k samotnému hradu nás zaujala jedna z dominant Lokte - barokní kostel sv. Václava, a tak Otec Lohel neváhal a šel domluvit prohlídku kostela k faře, kde sídlí řád Křižovníků s červenou hvězdou, kteří mají loketskou farnost na starost. Kostel vznikl ve 13. století, dvakrát vyhořel. A od doby po druhém požáru roku 1725, kdy prošel radikální přestavbou, si zachoval svou podobu až dodnes. Rekonstrukce se dočkala jen střecha a fasáda a tak interiér kostela vypadá temně.

Zato hrad se podařilo pěkně opravit a člověk by už ani neřekl, že zde fungovala věznice v letech 1795 až 1949. Kvůli věznici se přestavila část starého hradu a to se podepsalo neblaze na jeho vzhledu. Ještě z fotek před rokem 1990 vypadal hrad velice zanedbaně. Prohlídku lze absolvovat i bez průvodce, protože návštěvníka informují cedule a popisy skoro v každé místnosti. Má to výhodu, že se každý může zdržet tam, kde ho to nejvíce zajímá. Mě uchvátila prohlídka útrpného práva a mučírny, právě v místech bývalého vězení. Prochází se několik pater studených a vlhkých kobek, které zůstaly beze změny z doby vězení. Jen v přízemí jsou oživeny pohybujícími se figurínami v životní velikosti, které předvádí několik způsobů středověkého mučení spolu s nervy drásajícím zvukovým doprovodem. Kromě dalších hradních místností tu shlédneme třeba expozici archeologie a výstavu porcelánu. Nejvyšší částí hradu je románská, 26 metrů vysoká věž čtvercového půdorysu, která kromě pozůstatku obytné místnosti schovává loketského draka! Drak svou podobou připomíná hada s ještěrem, je ovšem velký dobrák. Dodnes k němu chodí loketské hospodyňky pro oheň na podpal v kamnech.

Z historie je zajímavé, že krátce po založení (12. stol.) byl častým místem pobytu českých králů. Od 15. století tu měli své rodové sídlo Šlikové.

Po pěkném prožitku z hradu se společně se sestupem do podhradí začínal ozývat hlad a během hledání vhodné krčmy jsme stihli kouknout na náměstí s monumentální raně barokní radnicí,

prosmýknout se kolem Černé věže, dojít k loketským hradbám a nakonec skončit v restauraci u Goetheo. O zábavu se nám částečně staral Ivo (během jízdy hlavní navigátor), a tak tomu bylo i při placení oběda, kdy se po delším rozhodování nad cenou rozhodl pro dížko jedné koruny. Radši jsme se tedy rychle rozloučili a pokračovali směrem Bečov nad Teplou, kde je uchován relikviář sv. Maura.

Relikviář je uložen v 1. patře zámku Bečov. Návštěvník si může vybrat třičtvrtěhodinovou prohlídku samotného relikviáře nebo prohlídku zámku, která trvá stejnou dobu. Po tomto zjištění se od nás musel odpojit Otec Lohel, aby se stihl vrátit na sobotní mši společně se svým navigátorem. My ostatní jsme si dopřáli sv. Maura a já s Vítkem Plíškem ještě i zámek.

Počátky osídlení místa Bečov sahají do raného středověku, hrad je písemně připomínán k roku 1314 a městečko Bečov nad Teplou až k roku 1387. Vzniklo pod hradem na místě raně feudální vsi na staré dálkové cestě ze Žlutic do Chebu. Městským domům vtisklo dnešní architektonickou podobu umělecké cítění 1. poloviny 19. století, stojí však na základech mnohem starších. Z dálky jsou patrné jeho dvě hlavní dominanty: barokní kostel sv. Jiří vystavěný na místě původního gotického objektu a na protilehlé straně tvoří druhou dominantu areál hradu a zámku. Romantické městečko ležící uprostřed chráněné krajinné oblasti Slavkovský les vyhlásilo v roce 1992 Ministerstvo kultury ČR městskou památkovou zónou.

Zámek Bečov

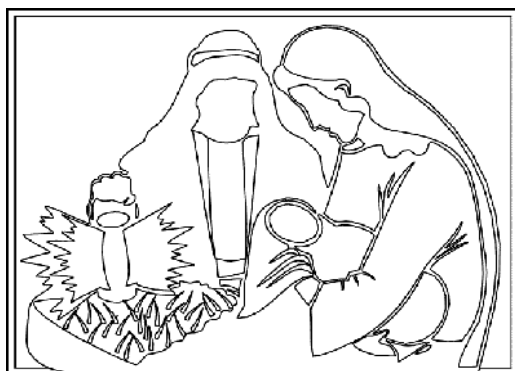
Jeden kilometr jižně od města se na výrazném skalnatém kopci, tzv. Šibeničním vrchu, při silnici z Bečova na Chodov nachází ojedinělá nemovitá památka hrdelního soudnictví raného novověku - relikty šibenice z 16. - 18. století. Těchto vzácně zachovalých a archeologicky prozkoumaných relikviářů historické šibenice, kterých se na území Čech, Moravy a Slezska dochovalo do dnešních dob jen několik, využívá naučná stezka "Šibeniční vrch", věnovaná rituálům spjatým s výkonem hrdelních trestů v období raného novověku (16. - 18. století). Poloha bečovské šibenice je díky přírodnímu charakteru okolí velmi působivá a procházka naučnou stezkou, která vychází z bečovského náměstí, poskytuje krásné výhledy na údolí s městem a hradem a zámek i na jeho blízké okolí. Šibenice a na ní vázaná naučná stezka jsou často navštěvovaným cílem turistů, a to nejen českých.

A právě touto šibenicí skončil i náš výlet.

Na závěr ještě děkuji řidičům Otci Lohelovi a Petrovi Křížovskému, kteří nás bezpečně odvezli i přivezli a postarali se o klidný průběh cesty.

Václav D.

A v příštím čísle farního listu bude pokračování. O čem, když výlet skončil? No přece o záhadném relikviáři, protože jeho osud je opravdu zajímavý.

***Požehnané a milostiplné
vánoční svátky přeje všem
košířským farníkům***

P. Lohelius a redakční rada

Vydává:
Redakční rada:
Uzávěrka:
Náklad:
Internet:

Římskokatolická košířská farnost v Praze 5
P. Lohelius Klindera, Th.D., S. Dobeš, M. Práger
15. každého měsíce *Tech. red.:* J. Brůček
150 výtisků **Č.ú.: 125708379/0800**
<http://kosirska.farnost.cz> **Neprodejné**